

især når man husker, at vi denne gang ikke benytter stigende skatteudskrivning som ét af instrumenterne til at fjerne underskuddet.

Måtte jeg så sige om selve aftalen, at for regeringens vedkommende lå der jo i det oprindelig fremsatte finanslovforslag – og fastholdt i det, der nu vedtages – en klar prioritering af beskæftigelsen, af en ekstra uddannelsesindsats både for de unge og for dem, der er på arbejdsmarkedet, af forskning, af sundheden og af indsatsen for de svageste.

Når jeg hører SF's meget kritiske bemærkninger, kan jeg ikke lade være med at tænke på, om SF selv har lavet det regnestykke. Hvordan ser den finanslov, der nu vedtages, ud i forhold til de finanslove, som SF med forholdsvis små krav om ændringer erklærede sig villig til at stemme for i december 1991 og i december 1992? Hvor meget skal vi flytte i forhold til det, man dengang betragtede som fremskridt, for at det er nok til, at Socialistisk Folkeparti vil stemme for en finanslov?

Jeg siger det ikke i nogen polemisk hensigt, men mere for at sige: Der er faktisk sket temmelig meget; der er flyttet temmelig meget. Og man kan se resultaterne på beskæftigelsen i almindelighed, på det grønne område, på uddannelsesindsatsen osv.

Jeg sagde, at vi havde gjort os umage for at tilrettelægge det på en sådan måde, at vi fjernede så mange sten som muligt, der kunne ligge i vejen for et fortsat stærkt opsving. Derfor spiller arbejdsmarkedspolitikken, uddannelsesindsatsen og justeringen af orlovsordningerne en rolle.

Som bl.a. hr. Duetoft var inde på, ønsker vi fra regeringens side at bevare et godt dagpenge-system. Men det skal have sit modstykke i, at når man er godt forsikret imod arbejdsløshed, er man også beredt til at tage imod det arbejde, som man er i stand til at påtage sig – derfor disse begrænsede markeringer af en opstramning af rådighedsreglerne og derfor også den meget stærke satsning på mobilitet uddannelsesmæssigt og i øvrigt også geografisk med de forbedringer af befordringsfradraget, vi har lavet.

Det har været særlig vigtigt for regeringen at få rettet de problemer ind, der har været for dem, der har været ledige længst, de såkaldte delperiode 2-grupper: deres mulighed for at få et arbejde. Jeg tror, det er et meget vigtigt fremskridt, at vi nu er i stand til at give de allerfleste af dem, der befinder sig i den sidste del af dagpengeperioden, et fuldt arbejde, der giver dem meget større chancer for også uden offentlige

tilskud at hænge på på det ordinære arbejdsmarked og ikke falde ud af systemet.

I øvrigt har det jo været et perspektiv, som mange af os har været optaget af, at vi i takt med, at kravene til arbejdsmarkedspolitikken gennem stigende beskæftigelse blev mindre, og så var i stand til at forvandle nogle af de job, der populært kaldes svingdørsjob, til nye, faste job i den offentlige sektor, der kunne forbedre standarden dér, hvor vi ved at der er mangler, f.eks. inden for ældreomsorgen.

Det tager regeringen med vedtagelsen af finansloven og de tilhørende love jo godt hul på i forbindelse med det eksperiment med at støtte kommunerne i oprettelse af nye, faste job inden for ældreomsorgen, som arbejdsministeren nu kan gå ind i.

Der har været talt en del om orloven. Orlovsordningerne har været en vældig succes. Det er flot. Det har givet mange nye valgmuligheder. Regeringen har ønsket at fortsætte orlovsordningerne og gøre dem til et blivende led i vores lovgivning. Det, der har været lidt overraskende, har været nogle af reaktionerne på de justeringer, der sker, når man efter at have indhøstet nogle erfaringer går fra en forsøgsordning til en mere blivende ordning.

Uddannelsesorloven har jo stor betydning, når det gælder om at få arbejdsmarkedet til at fungere bedre, og derfor er det en lykkelig ting, at vi nu prioriterer den så stærkt og fastholder den høje godtgørelse og forhåbentlig i bred enighed i Folketinget kan få denne ordning koblet sammen med en mere perspektivrig voksen- og efteruddannelsesreform i løbet af det kommende halve år.

Hvad angår børnepasningsorloven, er det ligesom blevet til, at der er taget noget fra nogen. Men der er jo ikke taget nogen rettigheder fra nogen, for man vælger selv, om man vil gå på orlov. Alle de, der har valgt det før ændringen i lovgivningen, kommer på orlov efter de gamle regler.

Men jeg må sige, at jeg har svært ved at forstå dem, der mener, at børnepasningsorloven nu ikke længere skulle være en meget attraktiv ordning. Man skal jo huske, at når vi taler børnepasningsorlov sammenlignet med uddannelsesorlov, så er der nogle forskelle. For det første giver de fleste kommuner, de store kommuner, et supplerende tilskud. For det andet sparer man nogle udgifter til transport og til børnepasning, når man går på børnepasningsorlov, hvilket man ikke gør, når man går på uddannelses-